

Małżonek osoby niepełnosprawnej, sprawujący nad niepełnosprawnym opiekę należy do osób wymienionych w art. 17 ust. 1 pkt 4 ustawy o świadczeniach rodzinnych. Cięży bowiem nad nim swoisty obowiązek alimentacyjny względem współmałżonka. Obowiązek ten może polegać albo na świadczeniu określonych sum pieniężnych albo na dostarczaniu w naturze określonej ilości produktów potrzebnych do życia albo na osobistych staraniach.

W sytuacji, gdy zobowiązany do alimentacji wybiera ten ostatni sposób wspomagania potrzebującej osoby mu bliskiej, polegający na rezygnacji z zatrudnienia po to, by osobistym staraniem wspierać tę osobę, z pomocą przychodzi mu Państwo. Osoba zobowiązana do alimentacji może otrzymać w zaistniałej sytuacji pomoc polegającą na przyznaniu jej świadczenia pielęgnacyjnego.

Opieka nad osobą niepełnosprawną, o której mowa w art. 17 ust. 1 ustawy, nie musi być sprawowana nieustannie przez całą dobę, sposób jej sprawowania jest bowiem uzależniony od rodzaju schorzeń osoby wymagającej opieki i wskazań zawartych w orzeczeniu o niepełnosprawności. Przepis ten wymaga, aby opieka nad osobą niepełnosprawną legitymującą się orzeczeniem o niepełnosprawności sprawowana była zgodnie ze wskazaniami wynikającymi z tego orzeczenia, a zatem aby była to opieka długotrwała i stała.

W sytuacji zbiegu uprawnień świadczenia pielęgnacyjnego z zasiłkiem stałym, organ administracji powinien podjąć takie działania, aby osoba uprawniona do różnych świadczeń nie została pozbawiona realnej możliwości wyboru świadczenia, skoro może jej przysługiwać tylko jedno z nich. Zatem osoba, która spełnia warunki do przyznania świadczenia pielęgnacyjnego i chce je otrzymać, a pobiera zasiłek stały powinna móc dokonać wyboru jednego z tych świadczeń, przez rezygnację z pobierania świadczenia niższego.

Wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Gorzowie Wielkopolskim z dnia 18 maja 2023 r., sygn. II SA/Go 213/23

Źródło: [CBOSA](#)